ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່:

Email: syvongsak123@gmail.com ໂທ: +85620 98003648

Lan Xang Literature

Lecture 14:
The story of Thao Chanthakhad (Con.)

ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່:
Email: syvongsak123@gmail.com ໂທ: +85620 98003648

ບົດສອນ

ວິຊາ: ວັນນະຄະດີລ້ານຊ້າງ
ລະຫັດ: 0907409
ບົດທີ 5: ໜັງສືເລື່ອງ: "ທ້າວຈັນທະຄາດ" (ຕໍ່)
ຜູ້ບັນຍາຍ: ປທ. ສົມທະເພີຍ ສີວົງສັກ
ປີ: 3
ພາກຮຽນ: 2
ສົກຮຽນ: 2022-2023

ເວລາ: 90 ນາທີ

<table>
<tr><td colspan="2">ຂັ້ນຕອນ 1 - ຜົນຮັບທີ່ຕ້ອງການ (Desire Results)</td></tr>
<tr><td colspan="2">ສ້າງເປົ້າໝາຍ (Goals):
ນັກຮຽນຈະຮູ້:
- ວິເຄາະຕົວລະຄອນ
- ສິລະປະໃນການແຕ່ງ</td></tr>
<tr><td>ຄວາມເຂົ້າໃຈ (Understand):
ນັກຮຽນຈະເຂົ້າໃຈ:
- ການວິເຄາະຕົວລະຄອນສິນທຳ ແລະ ອະທຳ
- ສິລະປະການປະດິດແຕ່ງເລື່ອງ</td><td>ຄຳຖາມຫຼັກ (Questions):
1) ຕົວລະຄອນສິນທຳ ແລະ ຕົວລະຄອນອະທຳມີຕົວລະຄອນໃດແດ່?
2) ສິລະປະການປະດິດແຕ່ງໜັງສືເລື່ອງ "ທ້າວຈັນທະຄາດ" ເປັນແນວໃດ?</td></tr>
<tr><td>ຄວາມຮູ້ (Knowledge):
- ໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ໄດ້ເຖິງຕົວລະຄອນສິທຳ, ອະທຳ ແລະ ສິລະປະການປະດິດແຕ່ງເລື່ອງ.</td><td>ທັກສະ (Skills):
- ອະທິບາຍໄດ້ເຖິງຕົວລະຄອນ ແລະ ສິລະປະການແຕ່ງຂອງໜັງສືເລື່ອງ "ທ້າວຈັນທະຄາດ".</td></tr>
<tr><td colspan="2">ຂັ້ນຕອນ 2 - ຫຼັກຖານປະເມີນ (Evidence)</td></tr>
<tr><td>ໜ້າວຽກສິດສອນ (Tasks):
- ສັງເກດການຄົ້ນຄວ້າຂອງນັກສຶກສາ
- ສົນທະນາຖາມ-ຕອບ
- ແນະນຳການຄົ້ນຄວ້າ.
- ໃບວຽກບ້ານ</td><td>ຫຼັກຖານອື່ນໆ (Other Evidence):
- ລາຍງານຜົນການຄົ້ນຄວ້າ
- ເນື້ອໃນຄຳຕອບກິດຈະກຳຂອງນັກສຶກສາ
- ການສັງຮວມກິດຈະກຳ
- ຜົນການກວດວຽກບ້ານ</td></tr>
<tr><td colspan="2">ຂັ້ນຕອນ 3 ແຜນການຮຽນ-ການສອນ (Teaching and Learning Plan)</td></tr>
<tr><td colspan="2">- ສື່ການສອນມີ:
ປຶ້ມຕຳລາວິຊາວັນນະຄະດີລ້ານຊ້າງ, ປຶ້ມໜັງສືເລື່ອງ ທ້າວຈັນທະຄາດ, ເວັບໄຊ້ຂໍ້ມູນ, ຄອມພິວເຕີ, ເຄື່ອງສາຍ LCD.</td></tr>
</table>

- **ກິດຈະກຳການຮຽນ**

ທວນຄືນ ແລະ ລ້ຽວເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນ:

- **ທວນຄືນບົດຮຽນເກົ່າ**
- ຄູນຳພານັກຮຽນທວນຄືນບົດຮຽນ ໂດຍໃຫ້ນັກຮຽນເວົ້າເຖິງເນື້ອໃນຂອງໜັງສືເລື່ອງ "ທ້າວຈັນທະຄາດ" ໂດຍຫຍໍ້.
- **ຂັ້ນລ້ຽວເຂົ້າສູ່ບົດສອນ:**

ບົດທີ 5

ໜັງສືເລື່ອງ: "ທ້າວຈັນທະຄາດ"

5.3 ການວິເຄາະຕົວລະຄອນ (45 ນາທີ)

ກິດຈະກາ 1:

- ຄູຕັ້ງຄຳຖາມໃຫ້ນັກສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ສະເໜີນັກສຶກສາອ່ານປຶ້ມຕຳລາ

1) ຕົວລະຄອນສິນທຳ ແລະ ຕົວລະຄອນອະທຳມີຕົວລະຄອນໃດແດ່?

- ຄູໃຫ້ນັກສຶກສາຕອບ 1-2 ຄົນ (5 ນາທີ)
- ຄູສະຫຼຸບບົດຮຽນກິດຈະກຳ: (40 ນາທີ)

ຕົວລະຄອນສິນທຳມີ:

1) ຕົວລະຄອນ ທ້າວຈັນທະຄາດ ແລະ ສຸລິຍະຄາດ

ທ້າວ ຈັນທະຄາດ ແລະ ສຸລິຍະຄາດ ໄດ້ກຳເນີດໃນຄອບຄົວທີ່ທຸກຈົນ, ຈຶ່ງໄດ້ພັດຖິ່ນພະເນຈອນເພື່ອເອົາຊີວິດລອດ, ພວກທ້າວທັງສອງໄດ້ເຄື່ອນໄຫວດຳລົງຊີວິດດ້ວຍເຫື່ອແຮງ, ສະຕິປັນຍາ, ຄວາມສະຫຼາດ ແລະ ບົດຮຽນຂອງຕົນ, ພວກທ້າວເປັນຜູ້ທີ່ມີນ້ຳໃຈມະນຸດສະທຳ, ຊື່ສັດບໍລິສຸດ, ມີຄວາມເອື້ອເຟື້ອ ແລະ ຮັກຫອມຊີວິດຂອງຄົນທົ່ວໄປເໝືອນກັບຊີວິດຂອງຕົນເອງ. ພວກທ້າວໄດ້ດຳເນີນຊີວິດໄປຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນທຳ, ມີຄວາມເມດຕາກະລຸນາຕໍ່ຊີວິດຂອງຄົນ ແລະ ສັດເຊິ່ງມັນສະແດງອອກໃນເລື່ອງເຊັ່ນ: ຊ່ວຍເຫຼືອຊີວິດຂອງກາດຳ, ເມຍຍັກ, ພະຫອນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອພະຍາເມືອງຕ່າງໆພ້ອມດ້ວຍລູກໆຂອງພວກເຂົາ.

ຈາກນັ້ນ ສອງອ້າຍນ້ອງຍັງຮັກຫອມສາຍເລືອດດຽວກັນ, ບໍ່ລືມຊາດ ແລະ ບ່ອນຢືນຂອງຕົນເອງ, ຊີວິດພັດຖິ່ນຂອງສອງອ້າຍນ້ອງສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຂໍທານກິນ, ຈາກບົດຮຽນຕົວຈິງໃນສັງຄົມ ແລະ ຊີວິດຕິດພັນກັບປະຊາຊົນຄືແນວນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກທ້າວເປັນຄົນດີ, ມີບົດຮຽນອັນອຸດົມສົມບູນເຂົາເຈົ້າໄດ້ໝູນໃຊ້ບົດຮຽນດັ່ງກ່າວນັ້ນຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນ, ຊີວິດພັດຖິ່ນຂອງທ້າວ ສຸລິຍະຄາດ ໄດ້ຢຸດຢູ່ເມືອງກາສີ. ສ່ວນທ້າວ ຈັນທະຄາດ ຊີວິດໄດ້ແກ່ຍາວຈົນຮອດທ້າຍຊີວິດ. ນັບແຕ່ຊີວິດພະເນຈອນເປັນຕົ້ນມາ ທ້າວໄດ້ໄປຕາມຈິດໃຈມະນຸດສະທຳຂອງຕົນມີຄວາມສົງສານຕໍ່ຊີວິດຂອງສັດສາວາສິ່ງຕະຫຼອດເຖິງມະນຸດດ້ວຍກັນ. ຕົວລະຄອນທ້າວ ຈັນທະຄາດ ເປັນຕົວລະຄອນທີ່ມີບ່ອນຢືນຢ່າງຈະແຈ້ງ, ບໍ່ລືມຖານະຊາດຕະກຸນຂອງຕົນເອງ, ບໍ່ອິດສາບັງບຽດຜູ້ອື່ນເວລາໃດກໍຖືຕົນເອງຕໍ່າກວ່າຜູ້ອື່ນເຊິ່ງ

ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່:
Email: syvongsak123@gmail.com ໂທ: +85620 98003648

ສະແດງອອກໃນຄຳເວົ້າຂອງທ້າວຕໍ່ພະຍາໃນເວລາທີ່ທ້າວໄດ້ໂຜດເອົານາງ ເທວະທີສີງກາ. ພະຍາເມືອງ ແລະ ເສນາອາມາດເຫັນດີມອບນາງໃຫ້ແກ່ທ້າວ ແຕ່ທ້າວໄດ້ເວົ້າວ່າ:

ຂ້ານີ້ ແນວຊາດເຊື້ອ ຄົນນ້ອຍບໍ່ສົມ ພະເອີຍ
ປຽບດັ່ງກາດຳຮ້າຍ ເດຍລະສານສັດຖ່ອຍ
ລືຈັກລີງອາບນໍ້າ ອະນົບແກ້ວຫ່ອມຄວນ ພະເອີຍ
ໄວ້ແກ່ລາສະສີພ້ອມ ຫົງຄຳລີງອາບ
ຂ້ານີ້ ສົມແຕ່ລີງອາບນໍ້າ ໃນຫ້ວຍບອກຄວາຍ ນັ້ນແລ້ວ

(ທຸມພັນ ລັດຕະນະວົງ, 1990).

ດ້ານຄວາມເກັ່ງກ້າສາມາດ ທ້າວໄດ້ຊ່ວຍນາງ ພົມມະຈາລີ ຕໍ່ສູ້ກັບພະຍາໄພສານຈົນໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ, ອັນທີ່ເດັ່ນແມ່ນໄດ້ຊ່ວຍເທດທານົບ (ພໍ່ເຖົ້າ) ຕີຕ້ານການຮຸກຮານຂອງພະຍາພັນທຸລາຢ່າງມີໄຊ.

ດ້ານຄວາມຊື່ສັດບໍລິສຸດການຮັກລູກຖະໜອມເມຍຂອງທ້າວກໍເດັ່ນ ເຖິງວ່າທ້າວໄດ້ພັດພາກຈາກເມຍແຕ່ທ້າວກໍຍັງມີຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໄຍ, ຄິດເຖິງເມຍ ແລະ ພະຍາຍາມຊອກຫາເມືອງຈົນພົບ.

ທ້າວ ໄດ້ມີນໍ້າໃຈອົດທົນຜ່ານຜ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກບົນເສັ້ນທາງດຳເນີນໄປແຫ່ງຊີວິດ ທ້າວໄດ້ຜ່ານຜ່າຫຼາຍເຫດການ ແລະ ໄດ້ຮ່ຳຮຽນເອົາສິ່ງທີ່ມີປະໂຫຍດເພື່ອຮັບໃຊ້ສຳລັບຕົນ ແລະ ມວນຊົນ. ນອກຈາກທ້າວມີຄວາມເກັ່ງກ້າສາມາດດ້ານສາດຕະສິນ ແລະ ການຕໍ່ສູ້ແລ້ວ ທ້າວຍັງເປັນໝໍຢາພິເສດທີ່ມີຊື່ສຽງໂດ່ງດັງ, ໃນຜົນງານຕ່າງໆທີ່ກ່າວມານີ້ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ທ້າວໄດ້ຮັບຄວາມສຸກໃນຂັ້ນຕໍ່ມາ ແລະ ທ້າວກໍໄດ້ກາຍເປັນພະຍາປົກຄອງຢ່າງມີຄວາມສຸກ. ສະນັ້ນ, ຕົວລະຄອນທ້າວ ຈັນທະຄາດຈຶ່ງເປັນຕົວລະຄອນອຸດົມຄະຕິຂອງຊົນຊັ້ນສັກດີນາ.

2) ຕົວລະຄອນນາງ ພົມມະຈາລີ

ຕົວລະຄອນນາງພົມມະຈາລີ ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ເພດຍິງໃນສັງຄົມສະໄໝສັກດີນາ ນາງເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມເກັ່ງກ້າສາມາດໃນການຕໍ່ສູ້ກູ້ຊາດ ສິ່ງທີ່ປຸກລະດົມນໍ້າໃຈພິລະອາດຫານຂອງນາງ ພົມມະຈາລີ ແມ່ນຄວາມຄຽດແຄ້ນທີ່ພະຍາສຸດທະຈັກໄດ້ກະທຳຕໍ່ນາງ. ນາງບໍ່ຍອມເປັນເມຍນ້ອຍຫ້ອຍເມຍປາຍຂອງຜູ້ໃດ ດັ່ງຄຳກອນທີ່ວ່າ:

ຫາກບໍ່ສັນຫາດັ້ງ ໃຈເຈັບສຽບຕາມຊ່າງ ກໍໃຈທ້ອນ
ຊາດທີ່ເຊື້ອໜໍ່ຟ້າ ຊິເປັນນ້ອຍແຫ່ງໃຜ ນີ້ເດ
ກໍຈັກເອື້ອອາຍໜ້າ ຝູງໄທຊີ້ງ່ອນ
ເຂົາຊິວ່າໝາແມ່ນ້ອຍ ນຳແຫ້ນກະດູກຄວາຍ ນັ້ນແລ້ວ

(ທຸມພັນ ລັດຕະນະວົງ, 1990).

ນາງໄດ້ຕ້ານຄືນຜົວເກົ່າຢ່າງສຸດຂີດສຸດທ້າຍກໍຖືກພະຍາສຸດທະຈັກເອົາໃສ່ແພໄຫຼນໍ້າໄປ. ບໍ່ພຽງແຕ່ເທົ່ານັ້ນນາງຍັງໄດ້ຕ້ານຄືນຕໍ່ການຮຸກຮານຂອງພະຍາໄພສານ ຈົນໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ, ນີ້ມັນແມ່ນການກະທຳທີ່ມີກຽດອັນສະ ງ່າ

ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່:

Email: syvongsak123@gmail.com ໂທ: +85620 98003648

ງາມຂອງນາງ. ສະນັ້ນ ເຮົາສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ: ຢູ່ໃນປະຫວັດວັນນະຄະດີສະໄໝສັງຄົມສັກດີນາ ນາງ ພິມມະ ຈາລີ ແມ່ນຮູບພາບແມ່ນຍິງລາວຜູ້ອົງອາດກ້າຫານໃນການຕໍ່ສູ້ຕ້ານກັບສັດຕູຜູ້ຮຸກຮານ, ນາງໄດ້ຮັກສາມູນເຊື້ອອັນອົງອາດກ້າຫານນັ້ນໄວ້, ການເຄື່ອນໄຫວຂອງນາງແມ່ນທຽບເທົ່າກັບເພດຊາຍ ມືຂອງນາງກຳດາບກວດແກວ່ງຢູ່ເທິງຄໍຊ້າງ ເພື່ອສູ້ຮົບ ນາງສາມາດຂ້າພະຍາສຸດທະຈັກຕາຍຄາສະໜາມຮົບດັ່ງບາງຕອນຢູ່ໃນເລື່ອງວ່າ:

ແຕ່ນັ້ນ ຫຼາຍຂຸນທ້າວ ສຸມແຮງພັນຜ່າ
ກໍຈິ່ງເສຍທ່ານເຈົ້າ ຕາຍຊໍ້າເພາະກຳ ແທ້ແລ້ວ
ນາງກໍຟັນຟອຍຊໍ້າ ຫົວພະຍາສະເດັນຂາດ
ຄິດເມື່ອ ປາງກ່ອນພຸ້ນ ກະທຳຮ້າຍແກ່ກູ
ອັນນີ້ມືກູແລ້ວ ຄືນມາສະໜອງຕອບ ມຶງແລ້ວ
ມຶງຮູ້ມຸດມອດມ້ຽນ ຕາຍຊໍ້າຊາກຕາວ ແທ້ນໍ

(ທຸມພັນ ລັດຕະນະວົງ, 1990).

ຜ່ານຕົວລະຄອນນາງ ພິມມະຈາລີ ພວກເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າ ມັນເປັນສິ່ງທັບມ້າງ ແລະຕ້ານຄືນກັບພວກທີ່ໝິ່ນປະໝາດເພດຍິງວ່າ: ເປັນຄົນອ່ອນແອ, ເປັນພຽງແຕ່ເຄື່ອງບຳເລີໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ. ລວມຄວາມແລ້ວຮູບພາບຂອງນາງ ພິມມະຈາລີ ແມ່ນຮູບພາບທີ່ສວຍງາມ, ດີເດັ່ນໃນວັນນະຄະດີສະໄໝນີ້. ນາງເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມນິ້ມນວນອ່ອນຫວານຕໍ່ເສນາອາມາດ, ເວລາສູ້ຮົບຕົບຕີນາງກໍແມ່ນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເກັ່ງກ້າ ມັນສະແດງເຖິງມູນເຊື້ອວິລະຊົນຜູ້ອົງອາດກ້າຫານຂອງຊາດລາວ. ຮູບພາບຂອງນາງ ພິມມະຈາລີ ມາເຖິງປັດຈຸບັນຍັງຈີບງາມເໝືອນດັ່ງດອກບົວທີ່ເກີດຢູ່ກາງໜອງ ເຖິງວ່າຕົມຈະປົກຫຸ້ມແຕ່ກໍຍັງມີກິ່ນຫອມຫວນ ແລະ ສວຍງາມຢູ່ສະເໝີ. ນັກແຕ່ງໄດ້ຍົກເອົາຮູບພາບອັນສວຍງາມຂອງນາງ ພິມມະຈາລີ ເຂົ້າໃນບົດວັນນະຄະດີເພື່ອກໍ່ສ້າງຄວາມດູດດື່ມຕໍ່ຜູ້ອ່ານ ແລະຜູ້ຟັງນອກຈາກນັ້ນ ນັກແຕ່ງຍັງຍົກຍ້ອງຄວາມສາມາດຂອງເພດຍິງນັກແຕ່ເຊື່ອໝັ້ນວ່າເພດຍິງກໍມີການເຄື່ອນໄຫວເທົ່າທຽມກັນກັບສັງຄົມ.

3) ຕົວລະຄອນນາງເທວະທິສິງການ ແລະ ນາງຄຳຜິວ

ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ເພດຍິງທີ່ມີຄວາມຊື່ສັດສຸຈະລິດຕໍ່ລູກຕໍ່ຜົວມັນສະແດງອອກຕອນຜົວຂອງນາງ ເທວະທິສິງການຊິໄປຢ້າມອ້າຍທີ່ເມືອງກາສີ ນາງ ເທວະທິສິງການກໍຂໍຕິດຕາມໄປນຳ. ແຕ່ຍ້ອນຖືກອຸປະຕິເຫດຂອງລົມພາຍຸພັດຢ່າງແຮງຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ສະເພົາແຕກເຄິ່ງກາງດັ່ງນັ້ນ ຜົວ ແລະ ເມຍຈຶ່ງໄດ້ແຍກກັນ. ທ້າວ ຈັນທະຄາດຂຶ້ນຝັ່ງໄດ້ກໍເດີນທາງໄປຕາມພູຜາປ່າເລິກ ສ່ວນນາງ ເທວະທິສິງການໄດ້ໄປຕົກໃສ່ເມືອງສຸດທະຈັກ ແລະ ໄດ້ອາໄສຢູ່ນຳຢ່າຈຳສວນທີ່ເມືອງນັ້ນພະຍາສຸດທະຈັກເຫັນກໍຫຼົງໄຫຼນຳຄວາມງາມຂອງນາງ ແລະພະຍາຍາມເຂົ້າຫານາງ ເພື່ອຫວັງເອົານາງມາເປັນມະເຫສີ ແຕ່ວ່າ ນາງ ເທວະທິສິງການໄດ້ປະຕິເສດສຸດຂີດໃນທີ່ສຸດນາງກໍ່ໄດ້ຕັດສິນໃຈເຂົ້າບວດເປັນຊີຈຳສິນຢູ່ວັດເພື່ອລໍຖ້າພີບົວຂອງນາງດັ່ງຄຳກອນທີ່ວ່າ:

ບັດນີ້ ຈັກກ່າວເຖິງເທວະທິສິງການນ້ອຍ ເຊົາເຮືອນດອມຍ່າ ກ່ອນແລ້ວ
ກໍທໍ່ຄິດຮອດເຈົ້າ ຫົວລະຄົກໄກອົກ
ກໍຈິ່ງເປັນທຸກສິນ ລົກໂພຍຝູງຮ້າຍ (ທຸມພັນ ລັດຕະນະວົງ, 1990).

ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່:
Email: syvongsak123@gmail.com ໂທ: +85620 98003648

ນີ້ມັນສະແດງເຖິງຄວາມຊື່ສັດບໍລິສຸດຂອງນາງທີ່ມີຕໍ່ຜົວ. ສ່ວນນາງຄຳຜົວກໍແມ່ນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມຊື່ສັດຕໍ່ລູກຕໍ່ຜົວເມື່ອຜົວແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຢູ່ກັບລູກທີ່ເມືອງສຸດທະຈັກນາງກໍໄດ້ຢູ່ນຳລູກຕະຫຼອດຊີວິດ. ນາງ ເທວະທິສິງການ ແລະ ນາງຄຳຜົວແມ່ນຮັກສາໄດ້ຄວາມຮັກແພງສາມັກຄີເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ. ນອກຈາກຄວາມສາມັກຄີແລ້ວ ພວກນາງກໍເປັນຜູ້ທີ່ຮັກສາບ້ານເກີດເມືອງນອນ ແລະ ບໍ່ລືມຊາດຕະກຸນຂອງຕົນສະແດງອອກໃນເວລາມີສັດຕູຈະມາຮານຮາວີບ້ານເມືອງຂອງຕົນ ພວກນາງກໍມີຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໄຍນຳ ດັ່ງຄຳກອນທີ່ວ່າ:

ນາງກໍຟັງເຂົ້າຕ້ານ ຄຳຈິງແຈງແຈບ
ຄຶດຮອດພໍ່ແມ່ເຈົ້າ ທວງກັ້ນເກືອບກະຫາຍ
ນາງກໍຕີອົກໄຫ້ ຄືນດຽວທຶດທອດ
ຊົນລະເຍດຍ້ອຍ ຮຳໜ້າຫຸ່ມແຖວ

(ທຸມພັນ ລັດຕະນະວົງ, 1990).

4) ຕົວລະຄອນພະຍາອິນ

ຕົວລະຄອນພະຍາອິນເປັນຕົວລະຄອນປະກອບສ້າງໃຫ້ບົດເລື່ອງມີບັນຍາກາດ ແລະ ເປັນຜູ້ເນລະມິດໃຫ້ງູເຫົ່າໄລ່ກັດຕອດກັບຈອນຟອນເພື່ອຢາກບອກຢາວິເສດໃຫ້ກັບທ້າວຈັນທະຄາດ ແລະ ສຸລິຍະຄາດມາປິ່ນປົວຄົນ ແລະ ສັດ ຈາກນັ້ນຍັງໄດ້ເນລະມິດໃຫ້ເປັນໂຕກາດຳບິນມາຕົກຕາຍຢູ່ໃກ້ພວກທ້າວ, ເຮັດຍັກຕີກັບພະຍາທອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພະຍາທອນຕີກັບຮຸ້ງເພື່ອເຮັດພວກທ້າວປິ່ນປົວເອົາສັດເຫຼົ່ານັ້ນຄືນມາ ແລະ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພວກທ້າວໄດ້ຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ (ສົມທະເພີຍ ສີວົງສັກ ແລະອຳໄພ ສອນທະລາ, 2019).

<u>ຕົວລະຄອນອະທຳມີ:</u>

1) ຕົວລະຄອນສຸດທະຈັກ

ພະຍາສຸດທະຈັກປົກຄອງເມືອງສຸດທະຈັກ ຢູ່ຕໍ່ມາກໍໄດ້ແຕ່ງເສນາອາມາດມາຂໍເອົານາງ ພິມມະຈາລີຢູ່ເມືອງອະນຸລາດ ມາເປັນມະເຫສີ. ຫຼັງຈານນັ້ນນາງ ພິມມະຈາລີ ກໍຕົກລົງມາເປັນມະເຫສີຂອງເມືອງສຸດທະຈັກ ພໍມາຢູ່ຮ່ວມກັນໄດ້ 7 ວັນ ພະຍາສຸດທະຈັກກໍເກີດມີຄວາມຫຼົງໄຫຼພໍອົກພໍໃຈກັບນາງ ເທວະທິສິງການ ທີ່ໄຫຼນໍ້າມາພັກຢູ່ນຳຍ່າຈຳສອນນັ້ນ ແລະ ຫວັງຢາກໄດ້ນາງ ເທວະທິສິງການມາເປັນເມຍໃຫຍ່ ດັ່ງພະຍາສຸດທະຈັກເວົ້ານຳນາງ ພິມມະຈາລີວ່າ:

ບັດນີ້ ຂ້ອຍຈັກໂສມເອົານາງ ໃໝ່ມາຮຽກຊ້ອນ
ແລ້ວຈັກ ເອົາອອນໄວ້ ເປັນປາຍໃນຊ່ອງ
ອັນວ່າ ຂອງໃໝ່ໄວ້ ເປັນເຄົ້າແທບທຽມ... (ທຸມພັນ ລັດຕະນະວົງ, 1990).

ຕໍ່ກັບບັນຫານີ້ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ນາງ ພິມມະຈາລີບໍ່ພໍໃຈ ແລະ ໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັນ ໃນທີ່ສຸດ ພະຍາສຸດທະຈັກກໍໄດ້ເອົານາງ ພິມມະຈາລີໃສ່ແພໄຫຼນໍ້າໄປ. ເຮົາອາດເວົ້າໄດ້ວ່າ ພະຍາສຸດທະຈັກໄດ້ກະທຳຜິດຕໍ່ກັບຮີດຄອງປະເພນີ, ຕໍ່ຮີດຜົວຄອງເມຍ ແລະ ກາຍເປັນກຳລັງອະທຳຢູ່ໃນສັງຄົມ ສະໄໝສັກດີນາ.

2) ຕົວລະຄອນກາດຳ

ໂຕກາດຳ ເປັນຕົວລະຄອນປະກອບ ມັນໄດ້ກິນໝາກໄມ້ແຄ້ນຕາຍໄປເທື່ອໜຶ່ງແລ້ວ, ຍ້ອນທ້າວຈັນທະຄາດ ແລະ ສຸລິຍະຄາດຊ່ວຍເຫຼືອເອົາຊີວິດໄວ້ຈຶ່ງຄືນມາ ຫຼັງຈາກນັ້ນກາດຳໂຕນີ້ກໍໄດ້ຕອບບຸນແທນຄຸນພວກທ້າວໄລຍະໜຶ່ງ. ຢູ່ຕໍ່ມາບໍ່ພໍເທົ່າໃດ ກາດຳກໍມີແນວຄິດອິດສາບັງບຽດພວກທ້າວ ຈັນທະຄາດ ຫວັງຢາກໃຫ້ພວກທ້າວຕາຍເພາະວ່າຕົນເອງຈະໄດ້ກິນຢູ່ຜູ້ດຽວຕາມລຳພັງເມື່ອຄິດໄດ້ຄືແນວນີ້ມັນຈຶ່ງບິນເຂົ້າໄປລັກເອົາຊີ້ນແຫ້ງຂອງຍັກເຖົ້າທີ່ຕາກໄວ້ເທິງຫຼັງຄາມາໃຫ້ພວກທ້າວເພື່ອຫວັງຢາກໃຫ້ຍັກເອົາພວກທ້າວໄປກິນ. ມັນໄດໃຊ້ແຜນຄືເຮັດຊີ້ນແຫ້ງຕົກລົງຕໍ່ໜ້າພວກທ້າວແລ້ວກໍທຳທ່າບິນໜີໄປບໍ່ພໍດາວກາໂຕນັ້ນກໍຖືກຍັກເຖົ້າເອົາກ້ອນຫີນແບ່ນໃສ່ກົກປີກກໍເລີຍຕາຍຊໍ້າ. ນັ້ນແມ່ນການທີ່ຢາກຂ້າເພິ່ນແລ້ວແຕ່ໂຕຕາຍ.

5.4 ສິລະປະໃນແຕ່ງ (15 ນາທີ)

<u>**ກິດຈະກຳ 2:**</u>

- ຄູຕັ້ງຄຳຖາມໃຫ້ນັກສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ສະເໜີນັກສຶກສາອ່ານປຶ້ມຕຳລາ

1) ສິລະປະການປະດິດແຕ່ງໜັງສືເລື່ອງ “ທ້າວຈັນທະຄາດ” ເປັນແນວໃດ?

- ຄູໃຫ້ນັກສຶກສາຕອບ 1-2 ຄົນ (5 ນາທີ)
- ຄູສະຫຼຸບບົດຮຽນກິດຈະກຳ: (10 ນາທີ)

1. ການສ້າງໂຄງຮ່າງປະກອບເລື່ອງ

ໃນເລື່ອງນີ້ເພິ່ນໄດ້ອີງໃສ່ທິດສະດີຂອງສາສະໜາເຊິ່ງມີການເຊື່ອຖືຕ່າງໆເຮັດໃຫ້ບັນດາຕົວລະຄອນໄດ້ເຄື່ອນໄຫວໃນທາງທີ່ດີ ແລະ ບໍ່ດີ. ນັກແຕ່ງໄດ້ສ້າງຕົວລະຄອນທ້າວ ຈັນທະຄາດ ໂດຍອາໄສເຄົ້າເລື່ອງຈາກຊາດົກມາໝູນໃຊ້ເປັນເລື່ອງຂອງລາວ ແລະ ອີງຕາມແນວຄິດຂອງນັກແຕ່ງເຊິ່ງລ້ວນແຕ່ມີການກຳເນີດມາຈາກຖັນແຖວຊາວວັດແຫ່ງສາສະໜາພຸດ. ທ້າວ ຈັນທະຄາດ ກຳເນີດໃນຄອບຄົວທີ່ທຸກຈົນ ແຕ່ສຸດທ້າຍ ກໍໄດ້ກາຍເປັນພະຍາປົກຄອງເມືອງເຊິ່ງບໍ່ຕ່າງຫຍັງກັບນິທານຈຳພວກກຳພ້າຕ່າງໆ. ວາດການປະດິດແຕ່ງເປັນກອນອ່ານທຳມະດາ.

2. ການສ້າງຕົວລະຄອນ

ການສ້າງຕົວລະຄອນໃນບົດເລື່ອງມີສອງສາຍຕົວລະຄອນຄື: ຕົວລະຄອນຝ່າຍສິນທຳ ແລະຕົວລະຄອນຝ່າຍອະທຳແຕ່ວ່າຕົວລະຄອນສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຊົນຊັ້ນເທິງ.

ຕົວຢ່າງ: ຕົວລະຄອນທ້າວ ຈັນທະຄາດ ເຖິງວ່າຈະເປັນຜູ້ທີ່ທຸກຍາກ ແຕ່ວ່າຍ້ອນຄວາມອົດທົນຕໍ່ຄວາມລຳບາກຫຼາຍໆຢ່າງສຸດທ້າຍໄດ້ເປັນພະຍາປົກຄອງເມືອງ.

3. ການໃຊ້ສັບພາສາທີ່ມີຮູບແບບ

ວາດການປະດິດແຕ່ງແມ່ນເປັນກອນອ່ານທຳມະດາ. ການໃຊ້ສັບພາສາຂອງນັກແຕ່ງບາງບ່ອນກໍເປັນສັບພາສາທຳມະດາເຂົ້າໃຈງ່າຍເຊິ່ງມັນເປັນຄຳສັບທີ່ປະຊາຊົນເຄີຍໃຊ້ມາກ່ອນແລ້ວ ແລະ ເປັນຄຳສັບທີ່ມີຮູບພາບເຄີຍພົບເຫັນໃນຊີວິດປະຈຳວັນດັ່ງຄຳວ່າ: ເດຍລະສານ, ລາຊະສີ, ຫົງຄຳ... ການໃຊ້ສັບພາສາສ່ວນຫຼາຍແມ່ນມີຮູບພາບ, ມີຄວາມໝາຍ ແລະ ມີເນື້ອໃນເລິກເຊິ່ງແຕ່ບາງບ່ອນກໍມີສັບສູງ (ລາຊາສັບ) ເຮັດໃຫ້ອ່ານແລ້ວເຂົ້າໃຈຍາກ.

ຕົວຢ່າງ: ໃຊ້ສັບພາສາທີ່ເປັນຮູບພາບ:

ມົ້ມປາກຖ້ຳ ເຖິງທີ່ແຄມຊົມ

ຫຼຽງເຫັນ ຊອນລອນລຽນ ປ່າເຕີຍແຄມຫ້ວຍ

ມີທັງບົງຊາຍເຣັຍ ເປັນຖັນແຄມຝັງ... (ຫຸມພັນ ລັດຕະນະວົງ, 1990).

4. ການອາດພາບພາຍໃນຈິດ

ການອາດພາບພາຍໃນຈິດຂອງຕົວລະຄອນແມ່ນດີເດັ່ນເຊັ່ນ: ການເວົ້າເຖິງຄວາມໂສກເສົ້າ, ຄວາມຄຽດແຄ້ນ ແມ່ນສະແດງອອກຈາກດວງໃຈແລ້ວພາໃຫ້ກາຍເປັນບ່ອນກະທຳ

ຕົວຢ່າງ: ຂ້ອຍກໍຟັງເຂົາເວົ້າ ຄຳຈິງແຈງແຈບ

ຄິດຮອດພໍ່ແມ່ເຈົ້າ ທວງກັ້ນເກື່ອນກະຫາຍ

ນາງກໍຕີອົກໄຫ້ ຄືນດຽວທົ່ວຫອດ

ຊົນລະເນດນ້ອຍ ຮ່ຳໜ້າຖຸ່ມແຖວ (ຫຸມພັນ ລັດຕະນະວົງ, 1990).

ສະຫຼຸບ: ໜັງສືເລື່ອງນີ້ແມ່ນກຳເນີດຢູ່ໃນລະບອບສັກດີນາ ສະນັ້ນຈຶ່ງມີທັດສະນະຈຸດອ່ອນທີ່ຍັງຄົງຄ້າງຢູ່ຄື: ຜູ້ແຕ່ງສ່ວນຫຼາຍແມ່ນປັນຍາຊົນທີ່ກຳເນີດຈາກວັດ ແລະ ຊົນຊັ້ນສັກດີນາ ສະນັ້ນທັດສະນະ ແລະ ແນວຄິດຂອງນັກແຕ່ງຈຶ່ງຕິດພັນກັບສາສະໜາພຸດ ແລະ ຊົນຊັ້ນສັກດີນາ ນັກແຕ່ງຈະໃຊ້ແນວຄິດແບບຢູ່ຕາມວັດອາເພາະວ່າວັດຈະເປັນບ່ອນທີ່ປິ່ນປົວຄົນ ດັ່ງນັ້ນ ການແຕ່ງມີປະເພດຢາວິເສດມາປິ່ນປົວ. ວັດຍັງເປັນບ່ອນສຶກສາຮ່ຳຮຽນ ແລະ ເປັບ່ອນທີ່ເພິ່ງທາງໃຈຂອງປະຊາຊົນ. ສະນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງມີການເຊື່ອຖືຕະຫຼອດມາ.

ນອກຈາກນີ້ແລ້ວ ໜັງສືເລື່ອງນີ້ ຍັງໄດ້ສືບທອດມາຈາກວັນນະຄະດີພື້ນເມືອງລາວ ເຖິງວ່າຈະມີຈຸດອ່ອນບາງຢ່າງແຕ່ໜັງສືເລື່ອງນີ້ກໍເປັນວັນນະຄະດີຂອງຊາດ ມີຄວາມສຳຄັນໃນດ້ານການສຶກສາອົບຮົມ, ມີທີ່ຕັ້ງໜັກໜັ້ນ, ມີນ້ຳໃຈຄຽດແຄ້ນຕໍ່ກຳລັງອະທຳ, ເປັນບົດເລື່ອງທີ່ສືບທອດ ແລະ ເອົາເປັນແບບຢ່າງໄດ້ (ສົມທະເພີຍ ສີວົງສັກ ແລະອຳໄພ ສອນທະລາ, 2019).

III. ຂັ້ນສະຫຼຸບ

- **ຄູເນັ້ນຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນ**

- ວິເຄາະຕົວລະຄອນ
- ສິລະປະໃນການແຕ່ງ

IV. ວັດ ແລະ ປະເມີນ

- ຄູຖາມຂໍ້ຂ້ອງໃຈຂອງນັກຮຽນ (ຖ້າມີ) ຄູອະທິບາຍຄືນ
- ຄູຕັ້ງຄຳຖາມ: ແຕ່ລະຂໍ້ຂອງບົດຮຽນ
- ໃຫ້ນັກຮຽນຕອບ 1-2 ຄົນ
- ຄູສັງເກດຄຳຕອບ ແລະ ສະຫຼຸບຄືນ

- **ຂັ້ນຕັກເຕືອນ**

- ຄູແນະນຳນັກຮຽນອ່ານບົດຮຽນໃໝ່
- ສຶກສາແນວຄິດຂອງຜູ້ຮຽນ

ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່:

Email: syvongsak123@gmail.com ໂທ: +85620 98003648

- ມອບວຽກບ້ານ

ເອກະສານອ້າງອີງ

ສົມທະເພີຍ ສີວົງສັກ ແລະ ອຳໄພ ສອນທະລາ. (2019). ວັນນະຄະດີລ້ານຊ້າງ. ຄະນະສຶກສາສາດ. ມະຫາວິທະຍາໄລ ສຸພານຸວົງ.

ທຸມພັນ ລັດຕະນະວົງ. (1990) ທ້າວຈັນທະຄາດ. ກຳມະການວິທະຍາສາດສັງຄົມ. ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າສິລະປະ ວັນນະຄະດີ ແລະອັກສອນສາດ.

ຄູສອນປະຈຳວິຊາ

ປທ.ສົມທະເພີຍ ສີວົງສັກ